Verordnungsblatt
des Generalgouverneurs
für die besetzten polnischen Gebiete
Teil II
Dziennik rozporządzeń
Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część II

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 9. März 1940 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 9 marca 1940 r.	Nr. 17

Inhalt / Treść

Tag / Dzień		Seite / Strona
5. 3. 40	Anordnung Nr. 1 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung . .	147
	Zarządzenie Nr. 1 kierownika urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opałowy	147
5. 3. 40	Anordnung Nr. 2 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Erfassung von Koksofengraphit und Retortenkohle .	152
	Zarządzenie Nr. 2 kierownika urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem uregulowania obrotu grafitem koksowym i węglem retortowym	152

Anordnung Nr. 1

des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung.

Vom 5. März 1940.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 85) ordne ich im Einvernehmen mit dem Leiter der Dienststelle für den Vierjahresplan im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung der industriellen, gewerblichen und landwirtschaftlichen Betriebe sowie der Hausbrandversorgung im Generalgouvernement an:

A. Bedarfsfeststellung, Meldeverfahren.

§ 1

Für die nachstehend aufgeführten Verbrauchergruppen wird eine Bedarfsmeldepflicht für ihren Bedarf an Kohle und die aus ihr hergestellten festen Brennstoffe (Steinkohle, Braunkohle, Briketts und Koks einschließlich Gaskoks) eingeführt:

Zarządzenie Nr. 1

kierownika urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opałowy.

Z dnia 5 marca 1940 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 85) zarządzam w porozumieniu z Kierownikiem Urzędu dla planu czteroletniego w Generalnym Gubernatorstwie celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opałowy przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych oraz zaopatrzeniem w opał domowy w Generalnym Gubernatorstwie:

A. Stwierdzenie zapotrzebowania, postępowania zgłoszenia.

§ 1

Dla niżej wymienionych grup konsumentów wprowadza się obowiązek zgłoszenia ich zapotrzebowania węgla oraz wytwarzanych z niego stałych materiałów opałowych (węgla kamiennego, węgla brunatnego, brykietów i koksu łącznie z koksem gazowym):

1. Wehrmacht (Gruppenzeichen W);
2. zivile Dienststellen (einschließlich Polizei, Reichsarbeitsdienst und sonstige Formationen), soweit sie ihren Brennstoffbedarf waggonweise an eigene Adresse oder behördliche Sammeladresse beziehen (Gruppenzeichen Z);
3. Versorgungsbetriebe (Gas-, Elektrizitäts- und Wasserwerke), soweit ihr Hauptzweck auf die öffentliche Versorgung gerichtet ist (Gruppenzeichen V). Der Brennstoffbedarf von Versorgungsbetrieben, die Nebenbetriebe eines meldepflichtigen Hauptbetriebes sind, ist von dem Hauptbetrieb anzumelden;
4. Industriebetriebe,
   a) soweit sie als wehrwirtschaftlich wichtig anerkannt sind (Gruppenzeichen I. A.);
   b) im übrigen, soweit sie einen Jahresbedarf von über 1200 Tonnen (1 Tonne = 1000 kg) haben (Gruppenzeichen I. B.);
5. Landwirtschaft mit Nebenbetrieben (Brennereien, Molkereien, Flockenfabriken) und den bearbeitenden und verarbeitenden Betrieben — Mühlen, Zuckerfabriken, Nährmittelfabriken — (Gruppenzeichen L).

§ 2

Von der Bedarfsmeldepflicht befreit ist der gesamte übrige Kohlenverbrauch. Unter ihn fällt der Hausbrandbedarf, soweit er nicht nach § 1 in den Verbrauchergruppen 1, 2 und 5 meldepflichtig ist, sowie der gewerbliche Verbrauch und der Verbrauch von wehrwirtschaftlich nicht wichtigen Industriebetrieben mit einem Jahresbedarf unter 1200 Tonnen.

§ 3

(1) Die Bedarfsmeldung ist für jede Verbrauchsstelle, an deren Bahnadresse die Lieferung erfolgt, gesondert zu erstatten.

(2) Bei den Verbrauchergruppen nach § 1 Nr. 1, 2 und 5 ist die Meldung durch zentrale Beschaffungsstellen vorzunehmen, die die Meldung für die ihnen angeschlossenen Verbrauchsstellen abgeben. In diesem Falle haben die zentralen Beschaffungsstellen die Meldungen getrennt für die einzelnen Verbrauchsstellen, an deren Bahnadresse geliefert werden soll, zu erstatten.

§ 4

(1) Die Bedarfsmeldung hat jeweils für ein Kalendervierteljahr bis zum 25. des dem Vierteljahr vorhergehenden Monats zu erfolgen. Erstmals sind die Meldungen für das Vierteljahr vom 1. April bis 30. Juni 1940 bis zum 8. April 1940 abzugeben.

(2) Die Verbrauchergruppe Wehrmacht (§ 1 Nr. 1) ist berechtigt, statt der vierteljährlichen Meldung monatliche Bedarfsmeldungen einzureichen.

(3) Für einen Meldezeitraum darf nur eine Meldung abgegeben werden.

1. Siły Zbrojne (znak grupy W);
2. urzędy cywilne (łącznie z Policją, Służbą Pracy Rzeszy oraz innymi formacjami), o ile sprowadzają ich zapotrzebowania materiału opałowego wagonowo pod adresem własnym lub urzędowym adresem zbiorowym (znak grupy Z);
3. zakłady zaopatrzeniowe (gazownie, elektrownie i zakłady wodociągowe), jeżeli ich głównym celem jest zaopatrzenie publiczne (znak grupy V). Zapotrzebowanie materiału opałowego przedsiębiorstw zaopatrzeniowych, będących ubocznym przedsiębiorstwem przedsiębiorstwa głównego, podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, zgłasza przedsiębiorstwo główne;
4. przedsiębiorstwa przemysłowe,
   a) o ile uznane są za ważne pod względem wojskowo-gospodarczym (znak grupy I. A.);
   b) poza tym, o ile mają zapotrzebowanie roczne powyżej 1200 ton (1 tona = 1000 kg) (znak grupy I. B.);
5. rolnictwo z przedsiębiorstwami ubocznymi (gorzelniami, mleczarniami, fabrykami płatków) oraz obrabiającymi i przetwarzającymi przedsiębiorstwami — młynami, fabrykami cukrowymi, fabrykami artykułów spożywczych — (znak grupy L.).

§ 2

Od obowiązku zgłoszenia zwolniona jest całkowita inna konsumcja węgla. Jej podpada zapotrzebowanie opału domowego, o ile ono nie podlega obowiązkowi zgłoszenia po myśli § 1 w grupach konsumentów 1, 2 i 5, tudzież konsumcja przemysłowa oraz konsumcja przedsiębiorstw przemysłowych, które pod względem wojskowo-gospodarczym nie są ważne, o ile ich zaoptrzebowanie roczne wynosi mniej niż 1200 ton.

§ 3

(1) Zgłoszenia zapotrzebowania należy uskutecznić osobno dla każdego konsumenta, pod którego adresem kolejowym dostawa następuje.

(2) Przy grupach konsumentów według § 1 Nr. 1, 2 i 5 należy uskutecznić zgłoszenie przez centralne urzędy dostawy, które składają zgłoszenie dla przyłączonych do nich konsumentów. W przypadku tym centralne urzędy dostawy winny uskuteczniać zgłoszenia osobne dla poszczególnych konsumentów, pod których adresami kolejowymi dostawa ma nastąpić.

§ 4

(1) Zgłoszenie zapotrzebowania winno nastąpić każdorazowo na jeden kwartał do dnia 25 miesiąca, poprzedzającego ten kwartał. Po raz pierwszy należy złożyć zgłoszenia do dnia 8 kwietnia 1940 r. na kwartał od 1 kwietnia do 30 czerwca 1940 r.

(2) Grupa konsumcyjna Siły Zbrojne (§ 1 Nr. 1) uprawniona jest zamiast zgłoszenia kwartalnego składać miesięczne zgłoszenia zapotrzebowania.

(3) Na jeden okres wolno złożyć tylko jedno zgłoszenie.

§ 5

(1) Die Meldung muß folgende Angaben enthalten:

1. den meldepflichtigen Verbraucher;
2. die Verbrauchsstelle mit genauer Anschrift;
3. die genaue Angabe des Bedarfs in Tonnen, getrennt für Kohle und Koks, aufgeteilt nach Sorten, ohne Berücksichtigung etwaiger Vorräte und etwaiger Lieferrückstände;
4. den Lieferer:
   a) für den Bezug von Kohle und Koks aus einem Lieferrevier (Hauptlieferer) darf jeweils nur ein Lieferer (Großhändler) vom Verbraucher genannt werden — wenn Großverbraucher unmittelbar vom Hauptlieferer beziehen (siehe § 8 Abs. 1), gilt der Hauptlieferer (Lieferrevier) als Lieferer;
   b) als Hauptlieferer (Lieferreviere) für das Generalgouvernement sind zugelassen das Dombrowaer Revier und das Krakauer Revier, für Spezialkohle (Gaskohle, Schmiedekohle u. a.) und Koks das engere oberschlesische Revier (Ost- und Westoberschlesien) und das Karwiner Revier;
5. den Vorrat in den einzelnen Kohlen- und Koksſorten am Tage der Meldung.

(2) Die Meldung muß am Schluß enthalten:

1. die Versicherung, daß die Angaben nach bestem Wissen vollständig und richtig sind;
2. die rechtsverbindliche Unterschrift und den Firmen- oder Dienststempel.

§ 6

(1) Der Meldebogen ist von dem meldepflichtigen Verbraucher in dreifacher Ausfertigung bei dem für die jeweilige Verbrauchsstelle zuständigen Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement einzureichen.

(2) Der Distriktsbeauftragte versieht die Meldebogen mit dem Gruppenzeichen und gibt einen Sichtvermerk.

(3) Der Distriktsbeauftragte reicht eine Ausfertigung des Meldebogens an den Hauptlieferer (Lieferrevier) weiter, gibt eine Ausfertigung an den anmeldenden Verbraucher zurück und behält die dritte Ausfertigung bei seinen Akten. Diese Ausfertigung ist bis zum Ablauf eines Jahres nach Beendigung des Meldezeitraums aufzubewahren.

(4) Der Distriktsbeauftragte gibt auf Grund der vorliegenden Bedarfsmeldebogen eine Zusammenstellung an die Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement, in der die Verbrauchsstellen mit ihren Mengen und Sorten aufgeführt sind.

(5) Vorgedruckte Meldebogen sind beim Kreishauptmann (Stadthauptmann) zu beziehen. Die zentralen Beschaffungsstellen können sie auch bei den zuständigen Distriktsbeauftragten anfordern.

§ 5

(1) Zgłoszenie musi zawierać następujące dane:

1. konsumenta podlegającego obowiązkowi zgłoszenia;
2. miejsce konsumcji z dokładnym adresem;
3. dokładne podanie zapotrzebowania w tonach, osobno dla węgla i koksu, podzielone według rodzajów, bez uwzględnienia ewentualnych zapasów i ewentualnych zaległych dostaw;
4. dostawcę;
   a) dla sprowadzenia węgla i koksu z jednego rewiru dostawy (główny dostawca) konsumentowi wolno wymienić każdorazowo tylko jednego dostawcę (hurtownika), — jeżeli konsumenci en gros sprowadzają bezpośrednio od dostawcy głównego (patrz § 8 ust. 1) uważa się dostawcę głównego (rewir dostawy) za dostawcę;
   b) jako dostawcy główni (rewiry dostawy) dla Generalnego Gubernatorstwa dopuszczeni są rewir dąbrowski i rewir krakowski
   dla węgla specjalnego (węgla gazowego, węgla kowalskiego i innego) oraz koksu
   ścisły rewir górnośląski (Śląsk Wschodni i Zachodni) oraz rewir karwiński;
5. zapasy poszczególnych rodzajów węgla i koksu w dniu zgłoszenia.

(2) Zgłoszenie na końcu musi zawierać:

1. zapewnienie, że dane nastąpiły według najlepszej wiedzy i są wyczerpujące i zgodne z prawdą;
2. prawomocny podpis oraz pieczęć firmową lub urzędową.

§ 6

(1) Formularz zgłoszenia składa konsument, podlegający obowiązkowi zgłoszenia, w potrójnym wygotowaniu do właściwego dla odnośnego miejsca konsumcji Pełnomocnika Okręgowego urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Pełnomocnik Okręgowy zaopatruje formularze zgłoszenia w znak grupy i w wizę.

(3) Pełnomocnik Okręgowy przesyła jedno wygotowanie formularza zgłoszenia dostawcy głównemu (rewirowi dostawy), zwraca drugie konsumentowi zgłaszającemu i zatrzymuje trzecie w swoich aktach. Wygotowanie to należy przechowywać do upływu jednego roku po ukończeniu okresu zgłoszenia.

(4) Pełnomocnik Okręgowy podaje urzędowi gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie sporządzone na podstawie złożonych formularzy zgłoszenia zestawienie, w którym wymienieni są konsumenci z ich ilościami i rodzajami.

(5) Drukowane formularze można nabywać u Starosty Powiatowego (Starosty Miejskiego). Centralne urzędy dostawy mogą takowych zażądać również od właściwego Pełnomocnika Okręgowego.

B. Kohleneingang, Meldeverfahren.

§ 7

Jeweils bis zum 10. eines Monats hat dem zuständigen Distriktsbeauftragten für den vorhergehenden Monat zu melden:

a) der meldepflichtige Verbraucher die bei den einzelnen gemeldeten Verbrauchsstellen eingegangenen Mengen Kohle und Koks, getrennt nach Hauptlieferern (Lieferrevieren),

b) der Kohlengroßhändler die an seine eigene Adresse eingegangenen und die von ihm für die Adresse nicht meldepflichtiger Verbraucher und für Händler bestellten und ihm bereits als verladen angezeigten Mengen Kohle und Koks, getrennt nach Empfangsstationen, geordnet nach Kreishauptmannschaften (Stadtbezirken).

C. Lieferweg.

§ 8

(1) Der Bezug von Kohle und der aus ihr hergestellten festen Brennstoffe soll über den Handel erfolgen, soweit nicht Großverbraucher der meldepflichtigen Gruppen (§ 1) von den Hauptlieferern (Lieferrevieren) zum unmittelbaren Bezug zugelassen sind.

(2) Kohlengroßhändler dürfen Lieferungen für Verbrauchsstellen meldepflichtiger Gruppen (§ 1) nicht an eigene, sondern nur an die Adresse der meldepflichtigen Verbrauchsstellen beziehen.

§ 9

(1) Jeder, der mit Kohle und den aus ihr hergestellten festen Brennstoffen handeln will, bedarf der Zulassung durch den Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement.

(2) Als Handel in diesem Sinne gilt auch die Verteilungstätigkeit der Genossenschaften, mit Ausnahme der landwirtschaftlichen Genossenschaften.

(3) Für den Gesamtkreis der landwirtschaftlichen Genossenschaften erfolgt die Zulassung durch die Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement.

(4) Zuzulassen sind in den einzelnen Handelsstufen grundsätzlich nur im Generalgouvernement ansässige Kohlenhandlungen. Als ansässig gilt auch eine Niederlassung einer Kohlenhandlung, die ihren Hauptsitz außerhalb des Generalgouvernements hat, wenn die Niederlassung am 1. Januar 1940 bestanden hat.

(5) Von der Zulassung befreit sind die Gruben und deren Verkaufszusammenschlüsse, auch für ihre unmittelbaren Lieferungen an Großverbraucher. Das gleiche gilt für die Gaswerke für ihren Gaskoksabsatz.

§ 10

(1) Wer mit Kohle handelt, hat sich zum Zweck der Zulassung bis zum 1. Mai 1940 bei dem zuständigen Distriktsbeauftragten zu melden. Spä-

B. Nadejście węgla, postępowanie zgłoszenia.

§ 7

Do dnia 10 każdego miesiąca winien zgłaszać Pełnomocnikowi Okręgowemu za miesiąc ubiegły:

a) konsument podlegający obowiązkowi zgłoszenia nadeszłe u poszczególnych zgłoszonych miejsc konsumcji ilości węgla i koksu, oddzielnie według dostawców głównych (rewirów dostawy),

b) hurtownik węgla nadeszłe pod jego własnym adresem oraz zamówione przezeń pod adresem konsumentów i handlarzy i awizowane mu jako już załadowane ilości węgla i koksu, oddzielnie według stacji odbiorczych, z podziałem na Starostwa Powiatowe (Miejskie).

C. Sposób dostawy.

§ 8

(1) Nabywanie węgla oraz wytwarzanych z niego stałych materiałów opałowych ma nastąpić za pośrednictwem handlu, chyba że konsumtom en gros grup podlegających obowiązkowi zgłoszenia (§ 1) dozwolone jest nabywanie bezpośrednie od dostawców głównych (rewirów dostawy).

(2) Hurtownikom węgla nie wolno sprowadzać dostaw dla konsumentów grup podlegających obowiązkowi zgłoszenia (§ 1) pod adresem własnym, lecz tylko pod adresem konsumentów, podlegających obowiązkowi zgłoszenia.

§ 9

(1) Kto zamierza handlować węglem lub wytwarzanymi z niego stałymi materiałami opałowymi, musi być dopuszczony do handlu przez Pełnomocnika Okręgowego urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Za handel we wspomnianym rozumieniu uważa się także działalność rozdzielczą spółdzielni z wyjątkiem spółdzielni rolniczych.

(3) W zakresie spółdzielni rolniczych nastąpi dopuszczenie przez urząd gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie.

(4) Zasadniczo dopuścić należy w poszczególnych kategoriach handlowych tylko przedsiębiorstwa handlu węglem, mające siedzibę w Generalnym Gubernatorstwie. Za przedsiębiorstwo, mające siedzibę w Generalnym Gubernatorstwie, uważa się także oddział przedsiębiorstwa handlu węglem, którego siedziba główna znajduje się poza Generalnym Gubernatorstwem, jeżeli oddział ten istniał w dniu 1 stycznia 1940 r.

(5) Od dopuszczenia zwolnione są kopalnie oraz ich towarzystwa sprzedaży, także i w sprawie ich bezpośrednich dostaw konsumentom en gros. To samo obowiązuje w odniesieniu do gazowni w sprawie ich sprzedaży koksu gazowego.

§ 10

(1) Kto handluje węglem, obowiązany jest zgłosić się do dnia 1 maja 1940 r. u właściwego Pełnomocnika Okręgowego celem dopuszczenia go.

tere Meldungen sind nur zum 1. April eines jeden Jahres möglich. Die Zulassung erfolgt jeweils für ein Jahr, gerechnet vom 1. April ab (Kohlenwirtschaftsjahr).

(2) Dem Zulassungsantrag ist eine behördliche Bescheinigung über die Unbedenklichkeit der Fortführung des Geschäftes beizufügen. Wer sein Geschäft in mehreren Handelsstufen betreibt, hat die Zulassung für jede Stufe gesondert zu beantragen.

(3) Die Zulassung zum Kohlengroßhandel darf nur für den Bereich des Distrikts erfolgen, in dem der betreffende Großhändler seine Niederlassung hat. Er darf über den Bereich des Distrikts hinaus keinen Kohlenhandel betreiben.

(4) Die Zulassung zum Kohlen-Platz- und Kleinhandel erfolgt für den Ort, in dem der Händler seine Niederlassung hat. Über den Bereich der Kreishauptmannschaft (des Stadtbezirkes) hinaus, in dem der Ort seiner Niederlassung liegt, darf er keinen Kohlenhandel betreiben.

(5) Soweit bisher schon in den Distrikten Zulassungen unter Bedingungen erfolgt sind, die den Bestimmungen dieses Abschnittes C nicht widersprechen, können die Distriktsbeauftragten diese Zulassungen aufrechterhalten. Die betreffenden Händler gelten damit als für das Kohlenwirtschaftsjahr 1940/41 (1. April 1940 bis 31. März 1941) zugelassen.

§ 11

(1) Über die erfolgte Zulassung wird eine Kohlenhandelskarte ausgehändigt.

(2) Für die einzelnen Handelsstufen werden besondere Karten ausgegeben.

§ 12

Die Aushändigung der Kohlenhandelskarte erfolgt gegen Zahlung einer Gebühr.

§ 13

Die organisatorische Erfassung des Kohlenhandels erfolgt durch die Distriktsbeauftragten nach Weisungen und im Einvernehmen mit der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement.

§ 14

(1) Der meldepflichtige Verbraucher darf Aufträge an den von ihm in einer Meldung angegebenen Lieferer nur in der Höhe des von ihm gemeldeten Bedarfs erteilen und darf die von ihm auf Grund der Bedarfsmeldung bezogenen Mengen nur für sich verwenden und nicht in den Handel bringen.

(2) Der Distriktsbeauftragte kann jederzeit von den als Lieferer in den Meldebogen aufgeführten Kohlenhändlern Auskunft über die ihnen von meldepflichtigen Verbrauchern erteilten Aufträge nach Menge, Sorte und Preis verlangen.

D. Schlußbestimmungen.

§ 15

(1) Die Bedarfsmeldepflicht gibt keinen rechtlichen Anspruch auf Lieferung.

(2) Bei gefährdeter Gesamtversorgung setzt die Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement bestimmte Zuteilungsmengen fest und erteilt Einzelanweisungen.

Późniejsze zgłoszenia są możliwe tylko na dzień 1 kwietnia każdego roku. Dopuszczenie następuje każdorazowo na jeden rok, licząc od dnia 1 kwietnia (rok gospodarki węglem).

(2) Do wniosku o dopuszczenie należy dołączyć urzędowe zaświadczenie, iż w sprawie dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa nie istnieją przeszkody. Kto przedsiębiorstwo swe prowadzi w kilku kategorjach, obowiązany jest wnieść osobno o dopuszczenie każdej kategorii.

(3) Dopuszczenie do handlu węglem może nastąpić tylko na obszar tegoż Okręgu, w którym odnośny hurtownik ma swój oddział. Nie wolno mu wykonywać handlu węglem poza obszar Okręgu.

(4) Dopuszczenie do miejscowego i detalicznego handlu węglem następuje na to miejsce, w którym handlarz ma swój oddział. Nie wolno mu wykonywać handlu węglem poza obręb Starostwa Powiatowego (Miejskiego), w którym położone jest miejsce jego oddziału.

(5) O ile dotychczas w Okręgach już udzielono dopuszczeń pod warunkami, nie sprzeciwiającymi się przepisom niniejszego rozdziału C, Pełnomocnicy Okręgowi mogą dopuszczenia te utrzymywać w mocy. Odnośnych handlarzy uważa się wówczas za dopuszczonych na rok gospodarczy węglem 1940/41 (1 kwietnia 1940 r. do 31 marca 1941 r.).

§ 11

(1) O udzielonym dopuszczeniu wyda się kartę dla handlu węglem.

(2) Dla poszczególnych kategorii handlowych wydaje się karty odrębne.

§ 12

Wręczenie karty dla handlu węglem nastąpi za uiszczeniem opłaty.

§ 13

Organizacja handlu węglem nastąpi przez Pełnomocników Okręgowych według poleceń i w porozumieniu z urzędem gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 14

(1) Konsumentowi, podlegającemu obowiązkowi zgłoszenia, wolno udzielać zleceń dostawcy przezeń podanemu tylko w wysokości zapotrzebowania przezeń zgłoszonego i ilości nabyte na podstawie zgłoszonego zapotrzebowania wolno mu zużyć tylko dla siebie, a nie wolno mu wypuścić ich do handlu.

(2) Pełnomocnik Okręgowy może każdocześnie zażądać od handlarzy węglem, wymienionych we formularzach zgłoszenia jako dostawcy, informacyj o udzielonych im przez konsumentów, podlegających obowiązkowi zgłoszenia, zleceń według ilości, rodzaju i ceny.

D. Postanowienia końcowe.

§ 15

(1) Obowiązek zgłoszenia zapotrzebowania nie uzasadnia żadnej pretensji prawnej o dostawę.

(2) Jeżeli zaopatrzenie ogólne miałoby być narażone na niebezpieczeństwo, urząd gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie ustali określone ilości przydziału i udzieli zleceń szczególnych.

§ 16

(1) Zuwiderhandlungen gegen diese Anordnung werden nach § 3 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 85) strafrechtlich verfolgt.

(2) Hiernach wird mit Gefängnis und mit Geldstrafe bis zu unbeschränkter Höhe oder mit einer dieser Strafen bestraft, wer vorsätzlich oder fahrlässig

1. den Weisungen der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zuwiderhandelt,
2. unrichtige oder unvollständige Angaben macht oder benutzt, um für sich oder einen anderen eine Genehmigung, Bewilligung, verbindliche Zusage oder sonstige Bescheinigung zu erschleichen,
3. die von der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement geforderten Auskünfte nicht oder nicht in der bestimmten Frist, unvollständig oder unrichtig erstattet.

§ 17

Einem Kohlenhändler, der gegen diese Anordnung verstößt, kann die Zulassung zum Kohlenhandel von der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement mit sofortiger Wirkung entzogen werden.

§ 18

Diese Anordnung tritt mit dem Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 5. März 1940.

Der Leiter
der Bewirtschaftungsstelle für Kohle
im Generalgouvernement

Dr. Meyer

§ 16

(1) Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia będą ścigani karno-prawnie po myśli § 3 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 85).

(2) Po myśli tegoż podlega karze więzienia i grzywny do nieograniczonej wysokości lub jednej z tych kar, kto umyślnie lub z niedbalstwa

1. wykracza przeciw poleceniom urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie,
2. podaje nieprawidłowe lub nie wyczerpujące dane albo takowych używa, celem wyłudzenia dla siebie lub osoby trzeciej zatwierdzenia, zezwolenia, wiążącego przyrzeczenia lub zaświadczenia innego rodzaju,
3. informacji, żądanych przez urząd gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie nie udziela albo udziela nie na czas, nie wyczerpująco lub nie prawidłowo.

§ 17

Handlarza węglem, przekraczającego przepisy niniejszego zarządzenia może urząd gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie pozbawić z natychmiastową mocą obowiązującą dopuszczenia do handlu węglem.

§ 18

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 5 marca 1940 r.

Kierownik
urzędu gospodarowania węglem
w Generalnym Gubernatorstwie

Dr. Meyer

Anordnung Nr. 2

des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Erfassung von Koksofengraphit und Retortenkohle.

Vom 5. März 1940.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 85) ordne ich im Einvernehmen mit dem Leiter der Dienststelle für den Vierjahresplan im Generalgouvernement an:

§ 1

(1) Wer Kokereien oder Gasanstalten betreibt, ist verpflichtet, die beim Betriebe anfallenden Mengen von Koksofengraphit und Retortenkohle zu sammeln und gesondert zu lagern.

(2) Er ist verpflichtet, bis zum 5. eines jeden Monats den Lagerbestand vom letzten Tage des vorhergehenden Monats der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zu melden.

Zarządzenie Nr. 2

kierownika urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem uregulowania obrotu grafitem koksowym i węglem retortowym.

Z dnia 5 marca 1940 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 85) zarządzam w porozumieniu z Kierownikiem Urzędu dla planu czteroletniego w Generalnym Gubernatorstwie:

§ 1

(1) Kto prowadzi koksownie lub gazownie, obowiązany jest wynikające z prowadzenia przedsiębiorstwa ilości grafitu koksowego i węgla retortowego zbierać i oddzielnie magazynować.

(2) Jest on obowiązany zgłaszać do dnia 5 każdego miesiąca urzędowi gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie swoje zapasy, mające na składzie w dniu ostatnim ubiegłego miesiąca.

§ 2

(1) Handelsunternehmen dürfen mit Koksofengraphit und Retortenkohle nicht handeln und diese Rohstoffe nicht erwerben.

(2) Soweit sie bei Inkrafttreten dieser Anordnung im Besitz der genannten Rohstoffe sind, haben sie den Bestand unverzüglich der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zu melden und die Mengen gesondert zu lagern.

§ 3

Über die Veräußerung oder Verwertung des Koksofengraphits und der Retortenkohle erhalten die meldepflichtigen Betriebe und Handelsunternehmen (§§ 1 und 2) nähere Weisungen durch die Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement.

§ 4

(1) Zuwiderhandlungen gegen diese Anordnung werden nach § 3 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 85) strafrechtlich verfolgt.

(2) Hiernach wird mit Gefängnis und mit Geldstrafe bis zu unbeschränkter Höhe oder mit einer dieser Strafen bestraft, wer vorsätzlich oder fahrlässig

1. den Weisungen der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zuwiderhandelt,
2. unrichtige oder unvollständige Angaben macht oder benutzt, um für sich oder einen anderen eine Genehmigung, Bewilligung, verbindliche Zusage oder sonstige Bescheinigung zu erschleichen,
3. die von der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement geforderten Auskünfte nicht oder nicht in der bestimmten Frist, unvollständig oder unrichtig erstattet.

§ 5

Diese Anordnung tritt mit dem Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 5. März 1940.

Der Leiter
der Bewirtschaftungsstelle für Kohle
im Generalgouvernement
Dr. **Meyer**

§ 2

(1) Przedsiębiorstwom handlowym nie wolno handlować grafitem koksowym i węglem retortowym oraz nabywać tych surowców.

(2) O ile one w chwili wejścia w życie niniejszego zarządzenia posiadają wymienione surowce, obowiązane są zapasy niezwłocznie zgłosić urzędowi gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie oraz ilości oddzielnie magazynować.

§ 3

O zbywaniu lub wykorzystaniu grafitu koksowego i węgla retortowego otrzymują zakłady i przedsiębiorstwa handlowe, podlegające obowiązkowi zgłoszenia (§ 1 i 2), bliższe polecenia przez urząd gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 4

(1) Winni wykroczenia przeciw zarządzeniu niniejszemu będą ścigani karno-prawnie po myśli § 3 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 85).

(2) Po myśli tegoż podlega karze więzienia i grzywny do nieograniczonej wysokości lub jednej z tych kar, kto umyślnie lub z niedbalstwa

1. wykracza przeciw poleceniom urzędu gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie,
2. podaje nie prawidłowe lub nie wyczerpujące dane albo takowych używa, celem wyłudzenia dla siebie lub osoby trzeciej zatwierdzenia, zezwolenia, wiążącego przyrzeczenia lub zaświadczenia innego rodzaju,
3. informacyj, żądanych przez urząd gospodarowania węglem w Generalnym Gubernatorstwie nie udziela albo udziela nie na czas, nie wyczerpująco lub nie prawidłowo.

§ 5

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 5 marca 1940 r.

Kierownik
urzędu gospodarowania węglem
w Generalnym Gubernatorstwie
Dr. Meyer

Herausgeber: Der Chef des Amtes des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. — Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II 14.40 Zloty (7.20 RM). Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der achtseitige Bogen zu 0.60 Zloty (0.30 RM). — Die Auslieferung erfolgt im Generalgouvernement durch das Verlagsamt der Abteilung für Volksaufklärung und Propaganda im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30, im Deutschen Reich durch den Deutschen Rechtsverlag G. m. b. H., Berlin W. 35, Hildebrandstraße 8, Wien 1, Riemergasse 1, Leipzig C 1, Inselstraße 10. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. — Zitierweise: Verordnungsblatt GGP. I bzw. II.